

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Megilat Ta'anit

Avraham Segal <mi-Ḳraḳo>

[Ḳenigsberg], [1858?]

רשע דחא קרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12381)

פרק אחד עשר

שבת [א] בעינים י"ט דלא למספד, ולמה שנינו זה מזה אלא שבראשון מה הורדום וכו' (ס"ח וזזה) מה ינאי המלך, ששמת' הוא לפני המקו' כשהרשעים מסתלקין מן העולם. אמרו כשהלה ינאי המלך שלח והפס שבעים זקנים מזקני ישראל נטלן והבשן בבית האסורין אמר לו לשר בית האסורין אם מתי הרוג את חוקנים הללו, ועוד שישראל שמחים לו [ב] ידו על רבותם, אמרו אשה טובה היתה לו לינאי המלך ושלמינון שמה וכשמת סלקה טבעהו מעל ידו ושלחה לבית שר האסורין, אמרה לו [ג] רבך בחלום התיר אותן חוקנים היתהו והלכו להם לבתיהם ואח"כ אמרו מה ינאי המלך, ואותו הו' שמת ינאי המלך עשאוהו י"ט: כל הכתוב במגילת תענית דלא למספד מתענין לאחריו ואין מהענין לפניו רבי יוסי אומר לא לפניו ולא לאחריו, וכל שאין כתוב בו דלא למספד אלא דלא להתענות לחוד מהענין לפניו ולאחריו ר' יוסי אומר לאחריו אבל לא לפניו. אבל בימים טובים ובראשי הדש' מזה לפניו ולאחריו, ולמה באלו אסרו ובאלו התירו אלא אלו דברי תורה ואין דברי תורה צריכין חיזוק ואלו דברי סופרים וד"ס צריכין חיזוק. ר' יוסי בן הוסא אומר משום ר"י הגלילי כל הנשבע להתעני' בע"ש ובערבי י"ט הרי זו שבועה שוא שמקצ' ע"ש כשבת ומקצת עו"ט כו"ט: בעשרי' וחרין ביה בטלת עבודהא דאמר סנאה לההא להיכל' דלא למספד

פי' מדר"א

הספר נ"ל שהוא על דעת' של שלמינון הנלכ' כו"ט אה"כ אענה אה"כ עו"ט הית' לינאי הונלך סקא' על הסנהדרין: וזו [א] צטקיס צטצט. פי' צטני פעמי' צטצט הוא י"ט: שצראשון ונת סודו', לריך לוור שני הורדום היו דלעיל פרק ט' אור צז' צכסליו נת הורדום כו' ופ"ס וזכ' דלעיל אור סונא חכמים וכתב צצקון רועי שהורדו' היה אורב. את חכמים צ"ס וצ"ס וכן חכמים חכמים אך ודוח רעות חכמת סיה צו וכאן לא כתב הורדו' סונא חכמים א"כ ע"כ וזכת וזזה דצ' הורדום היו: [ב] ידו על רבותם. פי' שלח יהיה להם שמחה על שיראו ונפלתו ויסייה להם לעד על נייחת רבותם: [ג] רצך צחלוס כתיב אותם חוקנים. פי' התיב איתו הגזרם שגזר עליך לכעית חוקני', וצצקון כווי כתב קודם עותו אמרה לו חשבו אל בני אשה עיני חכמך, ואתם עשית דעות לפרושי'

מגילת פרק אחד עשר תענית יד

למספד יום ששלח נסקלני את הצלמים להעמיד בהיכל ובאת' השמוע' עי'ט הראשון של חב' אמר להם שמעון הצדיק עשו מעדיק' בשמחה שאין אחד מכל הדברים ששמיעהם מוב' ששכן בכית' הוזה כשם שעשה ניסום לאבותינו בכל דור ודור כך יעשה לנו ניסוי' בזמן הזה מיד שמע קול מבי' קדשי הקדש' שהוא אומר במילה עבדתא דאמר סנאה להיותא להיכלא אקטיל נסקלני' בטלו גזירותיו וכתבו אות' שעה וכוונת' וכיון שראה שהיו ממשמשין ובאין אמר להם צאו וקדמו לפניהם וכשנדע להם הדבר יצאו מלפניו כל גדולי ירושלים אמרו נמות בולנה ולא ההא לנו כזאת היו צועקין ומתחננין לשלוח אמר להם עד שאתם צועקים ומתחננין לשלוח התחננו וצעקו לאלהיכם שבשמים להושיע אתכם כיון שהגיע למרכב' ראה בני אדם שהם מקדימין אותם מכל כרך וברך כיון שראה אותם היה מתקין אותם כמדת מרובין אלו א"ל המסורת אלו הן היהודים שהקדימו לפניך מכל כרך וברך כיון שנכנס לברך ראה בני אדם שהיו מוטלין בשוקים על השק ועל האפר לא הגיע לאנטיפרס עד שבאת לו אגרת שנהרג נסקלני' ובטלו גזירותיו מיד בטלו את הצלמים ונרתו אותם אותה היום

חזקיהו החזיק בסוד החסד כדכ' כי סודות החסד עשאוהו החזק

פ"י מדר"א

לפרושי' וכל יושבי הארץ חוסדים אותם וכוהנים ונחשים קצלתם ואם רנונס להנק' ונני ונניך הקטני' כל יושבי הארץ יצורוס ויאור לה סונלך לא תצכי ולא תנודי ואני איעלך אם תשועני לעמתי תללח ותמליכני את דצטך. בכל אשר תחנה נפסיד אפי' סניי ונת ואיש צעולם אכל ידע צנותי ואמרי לי מולם הוא ואיני מולם סאלס צעולם יראה אותי ותגטיה אותי סמיקי ונלחנתך אל העיר סזאת על שתכבוס אותם (כי סים צחותן פעם צדך לגורך נלמנה לפצוס נדיעות) ולכי לירושלים צתקתם זגל תלצס בגדי חצל ואל תצכי וכו' ואספי אליך כל זקני ספרושים וצברי אליהם צצרים ואמרי להם אלכסנדר אויביכם דהסלונקי צפנייהם ואמרי להם אם רנונס ססליכסו צאס חב' לכלצים חו קצרוסו כן אפי' יודע כי סס חגסי ססד ופמתי' וסס יקצרוני צצנוד וכן עשתם וקצרוסו צצנוד ע"ס' וס' צ' צ' לא סיתם לריכ' לססר' ססצע' וננו ונלסלות לסס צית ססוס' לסס' הוא צעננו חמר קודס ונתם לסטיצ' עם ספרושים' וספסר סונלך לא רלס לסס' דצרו צ' צצני סונלך חין לסטיצ' וסו סצ' צוס צסר צית ססוס' לסרוג אותם לכן עשתם צמנותה סססוס' ססצע' וננו וסלחם צסר צית ססוס' לססיון חס"כ אפס ספסל ונת

עשאוהו יום טוב: בעשרים וחמניא ביה אינטול אנטיוכס מלכא
מן ירושלים מפני שהיה מצר לבני ירושלים ובא להחריב את
ירושלים ולהחריב את כל היהודים ולא היו ישראל יכולין לצאת
ולבא בזום אלא בלילה ושמע שמועות רעות והלך לו ונפל במקומו
ואותו היום שנמלואו משם עשאוהו י"ט: סלק פרק אחד עשר

פרק שנים עשר

אדר בחמני' ותשעה באדר [א] יום תרועת מיטרא [ב] ואם
התריעו בראשון למה התריעו בשני אלא ראשון משנה
זו ושני משנה אחרת, ולא כל הכתוב במגילה הזאת ראשון הוא
ראשון שני הוא שני שלישי הוא שלישי אלא תפסו להם חודש
ראשון וכל שיש בו: בחרין עשר בי' יום טוריינום שתפס את
[ג] לוליינום ואת פפוס אחיו [ד] בלודקיא אמר אם מעמו של
חנני' מישאל ועזרי' אתם יבוא אלקיב' ויציל אתכם כדרך שהציל
לחנני' מו"ע מיד נבוכדנצר אמרו לו חמו"ע צדיקי' כשרין היו
ונ"נ מלך הגון הו' וראוי לעשות גם על ידו אהה מלך רשע
אתה ואין ראוי לעשות גם על ידך ואנו חייבין מיחה ואם אין
אתה הורגינו הרבה הורגים יש למקום הרבה דובים הרבה אריות
הרב' נחשים הרבה עקרבים שיפגעו בנו [ה] ואם אתה הורגינו
עתיד הקב"ה לתבוע רמנו מידך אמרו לא נסע משם עד שבא'
עליו

פי' מהר"א

[א] יום תרועת נטרא. לירד נטר צוננו: [ב] ואם התריעו
בראשון למה התריעו צנ'. למה צ' פעמים קס"ד סהיו ונתריעין
שני פעמים על סנה זו ונטני לז על סנה אחת אלל ראשון ונטנס
זו ונטני ונטנס אחת לכן חזר ולא כל סכתו צונגילס הזאת ראשון
הוא ראשון כו' דלל היו ונתריעין שני פעמים על ענין אחת על
סנה זו אלל השני' על סנה אחת' ואל' כ' אין טייך לוונר צנס ראשון
ושני אלל תפסו להם חודש ראשון וכל שיש צנ'. דסיינו אלס סתס
סנס ונטוצת ח' ראשון ונטנס זו פי' חדר ראשון ונטנ' זו ושני
זו חדר שני ונטנס אחת: [ג] את לוליינום ואת פפוס אחיו. פתס'
לדיקיס גנוריס סיו: [ד] בלודקיא. סיס לוד וסיינו דאמריין צכל
דוכתא סרוגי לוד אין כל צרי' יכולה לעמוד צונתילתן צגן עקן
וי"א שנהרגו על צחו של ונלך שנמלאת סרוג' ואננו סיסודי' סרגו'
וענודו אלו ופדו את יסכאל ואננו חנו סרגנו' וסרגו' סנלך לאלגו
צללד עכ"ל רש"י: [ה] ואם אתה הורגנו. סס גכיס סמי אלל לז